

Motion till riksdagen 2018/19:2102

av **Marlene Burwick (S)**

Boendestöd bör bli en insats inom LSS

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka för att boendestöd blir en egen boendeinsats inom ramen för LSS och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade (LSS) är en rättighetslag som garanterar personer med omfattande och varaktiga funktionshinder goda levnadsvillkor. Lagen säkerställer stöd och hjälp i det dagliga livet och slår samtidigt fast individens rätt att påverka vilket stöd och vilken service den får med målsättningen om att leva som andra. Idag bor personer med LSS-beslut i egna hem med möjlighet till fria och självständiga liv, långt ifrån de institutioner som präglade stora delar av 1900-talet. I samband med att lagstiftningen nu ses över finns tillfälle att ytterligare anpassa insatserna till de behov vi ser idag.

En del personer med funktionsnedsättning behöver en bostad där det också finns personal som ger stöd och service. För dem finns insatsen bostad med särskild service som regleras i både socialtjänstlagen (2001:453), SoL, och lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade, LSS. Bostäder med särskild service är ofta av kollektiv karaktär där flera personer bor tillsammans eller i närheten av varandra med tillgång till gemensamma utrymmen. En bostad med särskild service kan vara utformad som en gruppboende eller en serviceboende. För båda boendeformerna finns tre viktiga kriterier. Bostaden ska vara fullvärdig, den enskildes permanenta hem och inte ha en institutionell prägel. Det ska dock poängteras att det finns en stor skillnad i ambitionsnivå mellan insatser som sker via SoL respektive LSS. Medan LSS ställer krav på att insatsen ska generera goda levnadsvillkor slår SoL fast skäliga levnadsvillkor. Således är en insats via LSS mer individanpassad och ambitiös än en dito via SoL.

Lagen om boende enligt LSS 9§9 är skriven 1993 i en tid när ett boendebeslut innebar gruppboende. I dag finns alternativ och lagen behöver anpassas till dessa. Detta för att säkra att den enskilde får rätt stöd för att leva så självständigt som möjligt.

Idag finns boendestöd som en insats via SoL. Insatsen sker i ordinärt boende så att personer med psykiska funktionsnedsättningar ska kunna bo självständigt och vid behov få stöd att bryta isolering, få struktur i vardagen och öka den enskildes självständighet och livskvalitet. Boendestödjarens roll är att engagera och motivera den enskilde till att medverka. Boendestödjaren planerar och genomför vardagssysslor tillsammans med den enskilde. Insatserna kan vara allt från dagliga till att omfatta enbart punktinsatser.

I och med att LSS idag medger 10 insatser, där boendestöd inte är en del av dem, reduceras stödet kopplat till boende till ovan beskrivna grupp-, servicebostad alternativt personlig assistans. Vi ser att det finns personer som via boendestöd skulle klara ett liv med goda levnadsvillkor. Idag är alternativet för dessa att söka boendestöd via SoL, något som få gör med anledning av ovan beskrivna ambitionsnivå. Det är logiskt att tänka att en person som har rätt till insatser via LSS i första hand söker dessa. En risk med nuvarande lagstiftning är att personer med boendebeslut enligt LSS § 9.9 som med stöd i ordinärt boende levt ett självständigt och välfungerande liv får sitt beslut utfört i gruppboende. Det innebär självklart en ekonomisk ansträngning för kommunerna, men främst att vi riskerar att möta ett stödbehov med fel insats. I förlängningen innebär det att personer som skulle klarat ett eget boende får leva sina liv i gruppboende. Därför bör boendestöd bli en egen boendeinsats inom ramen för LSS.

Marlene Burwick (S)